

01 – Rekurze

Miroslav Jílek

01 – Rekurze

Rekurzivní spouštění funkce znamená, že funkce spouští (startuje) sama sebe.

Při každém novém spuštění se vytvoří v paměti nová a nezávislá instance proměnných, ve které jsou nové hodnoty. Změna hodnoty proměnné v jedné instanci neovlivní hodnotu stejné proměnné v ostatních instancích.

Tyto nové proměnné mají stejný název, ale jinou adresu v paměti.

Tyto nové proměnné a jejich hodnoty jsou přístupné pouze z toho spuštění funkce, které je v paměti vytvořilo.

Musíme si dát pozor na změny hodnot parametru nového spuštění funkce. Jestli máme jako parametr hodnotu proměnné a změníme ji, mění se tato hodnota v celé instanci funkce, ze které děláme nové spuštění. Změnit hodnotu parametru předávaného proměnnou je možné i tak, že do parametru dáme výraz $\text{proměnná} + 1$. Tímto způsobem se hodnota proměnné v dané instanci nezmění, ale do nové instance přijde vstupní hodnota o jedničku větší, než je hodnota proměnné Prom .

Příklad:

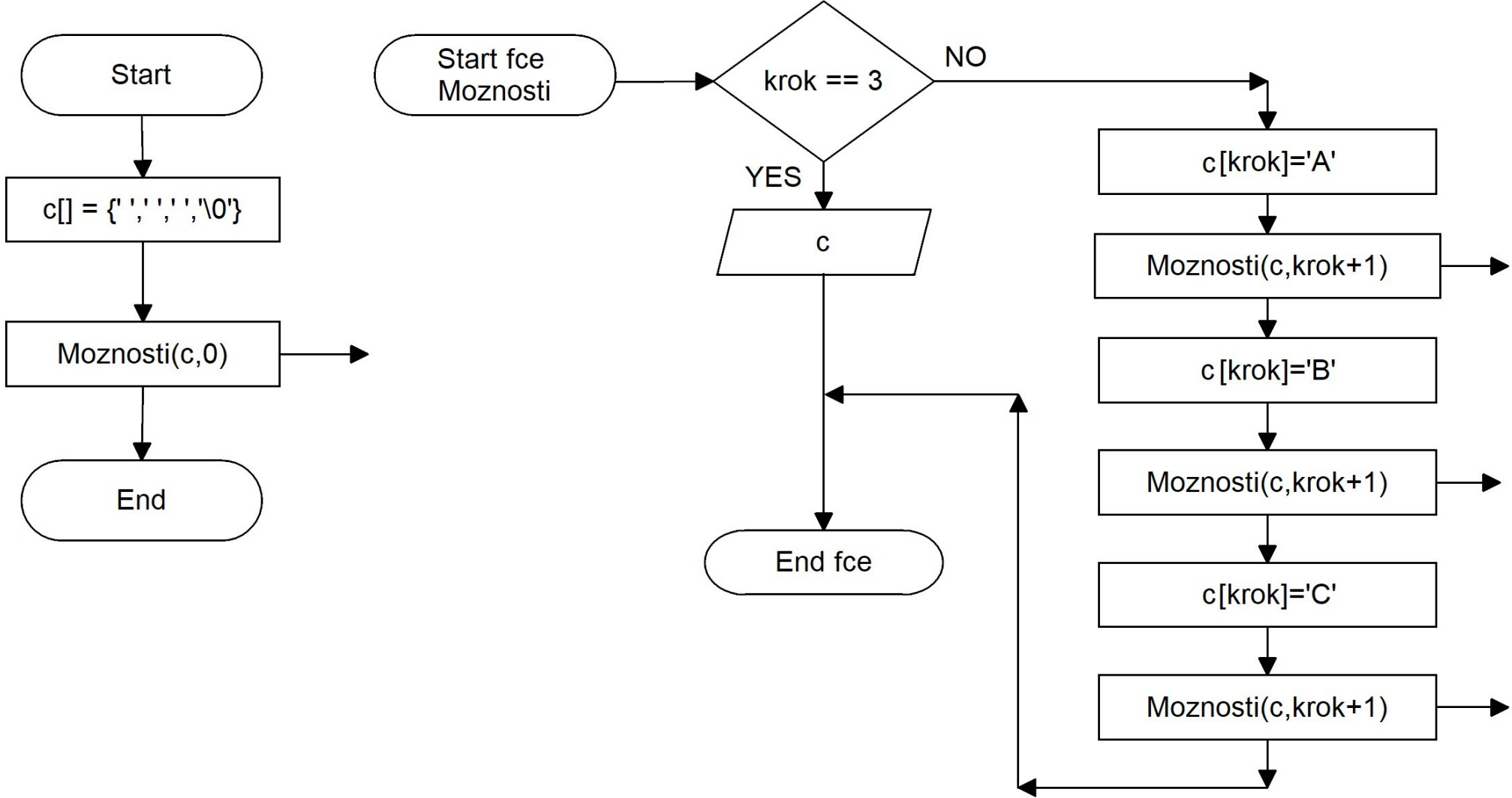
Navrhněte program, který vytvoří všechny možné variace s opakováním tří písmen A, B a C. Použijte rekurzi.

Ukázka výstupu:

```
AAA  
AAB  
AAC  
ABA  
ABB  
ABC  
ACA  
ACB  
ACC  
BAA  
BAB  
BAC  
BBA  
BBB  
BBC  
BCA  
BCB  
BCC  
CAA  
CAB  
CAC  
CBA  
CBB  
CBC  
CCA  
CCB  
CCC
```

Variace s opakováním: $V_{\text{opak.}}(n,k) = n^k$ v našem případě to je $3^3 = 27$ možností

Vývojový diagram:

Kód programu:

```
#include <stdio.h>

void Moznosti(char * c, int krok)
{
    if (krok == 3)
    {
        printf("%s\n",c);
        return;
    }
    c[krok] = 'A';
    Moznosti(c,krok+1);
    c[krok] = 'B';
    Moznosti(c,krok+1);
    c[krok] = 'C';
    Moznosti(c,krok+1);
}

int main (void)
{
    char c[] = {' ',' ',' '\0'};
    Moznosti(c,0);
    return 0;
}
```

Vysvětlení algoritmu:

Pro všechny instance je společná proměnná *c*. Ta má hodnotu adresy v operační paměti, kde je uloženo pole charů – 4 prvky, poslední obsahuje '\0', tedy symbol pro označení konce řetězce. Každá instance má jen jednu lokální proměnnou – *krok*. Hodnota této proměnné určuje adresu buňky – index v poli charů *c*.

```
void Moznosti(char * c, int krok)
{
    if (krok == 3) {printf("%s\n",c);return;}
    c[krok] = 'A';
    printf(" po vlozeni A, krok = %d, c = %s\n",krok,c);
    Moznosti(c,krok+1);
    c[krok] = 'B';
    printf(" po vlozeni B, krok = %d, c = %s\n",krok,c);
    Moznosti(c,krok+1);
    c[krok] = 'C';
    printf(" po vlozeni C, krok = %d, c = %s\n",krok,c);
    Moznosti(c,krok+1);
}
```

po vlozeni A, krok = 0, c = A
po vlozeni A, krok = 1, c = AA
po vlozeni A, krok = 2, c = AAA
AAA
po vlozeni B, krok = 2, c = AAB
AAB
po vlozeni C, krok = 2, c = AAC
AAC
po vlozeni B, krok = 1, c = ABC
po vlozeni A, krok = 2, c = ABA
ABA
po vlozeni B, krok = 2, c = ABB
ABB
po vlozeni C, krok = 2, c = ABC
ABC
po vlozeni C, krok = 1, c = ACC
po vlozeni A, krok = 2, c = ACA
ACA
po vlozeni B, krok = 2, c = ACB
ACB
po vlozeni C, krok = 2, c = ACC
ACC
po vlozeni B, krok = 0, c = BCC
po vlozeni A, krok = 1, c = BAC
po vlozeni A, krok = 2, c = BAA
BAA
po vlozeni B, krok = 2, c = BAB
BAB
po vlozeni C, krok = 2, c = BAC
BAC
po vlozeni B, krok = 1, c = BBC
po vlozeni A, krok = 2, c = BBA

BBA
po vlozeni B, krok = 2, c = BBB
BBB
po vlozeni C, krok = 2, c = BBC
BBC
po vlozeni C, krok = 1, c = BCC
po vlozeni A, krok = 2, c = BCA
BCA
po vlozeni B, krok = 2, c = BCB
BCB
po vlozeni C, krok = 2, c = BCC
BCC
po vlozeni C, krok = 0, c = CCC
po vlozeni A, krok = 1, c = CAC
po vlozeni A, krok = 2, c = CAA
CAA
po vlozeni B, krok = 2, c = CAB
CAB
po vlozeni C, krok = 2, c = CAC
CAC
po vlozeni B, krok = 1, c = CBC
po vlozeni A, krok = 2, c = CBA
CBA
po vlozeni B, krok = 2, c = CBB
CBB
po vlozeni C, krok = 2, c = CBC
CBC
po vlozeni C, krok = 1, c = CCC
po vlozeni A, krok = 2, c = CCA
CCA
po vlozeni B, krok = 2, c = CCB
CCB
po vlozeni C, krok = 2, c = CCC
CCC

Hlavní program spustí funkci Možnosti. Parametry jsou adresa pole c a 0 (číslo – hodnota nula). Vytvoří se první instance rekurze:

false

krok = 0

c[0]='A'

nové spuštění funkce Možnosti. Parametry jsou adresa pole c a krok +1 (číslo – hodnota 1). Vytvoří se druhá instance rekurze:

false

krok = 1

c[1]='A'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 2. Vytvoří se třetí instance rekurze:

false

krok = 2

c[2]='A'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:

true

výstup **AAA**

return – návrat o instanci zpět

false

krok = 2

c[2]='B'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:

true

výstup **AAB**

return – návrat o instanci zpět

false

krok = 2

c[2]='C'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:

true

výstup **AAC**

return – návrat o instanci zpět

funkce je u konce, proto návrat o instanci zpět

false

krok = 1

c[1]='B'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 2. Vytvoří se třetí instance rekurze:

false

krok = 2

c[2]='A'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:


```
true
výstup ABA
return – návrat o instanci zpět
```

```
false
krok = 2
c[2]='B'
nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:
```

```
true
výstup ABB
return – návrat o instanci zpět
```

```
false
krok = 2
c[2]='C'
nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:
```

```
true
výstup ABC
return – návrat o instanci zpět
```

```
funkce je u konce, proto návrat o instanci zpět
funkce je u konce, proto návrat o instanci zpět, tedy na pozici 0 (krok = 0)
```

```
krok=0
c[0]='B'
```

```
nové spuštění funkce Možnosti. Parametry jsou adresa pole c a krok +1 (číslo – hodnota 1). Vytvoří se druhá instance rekurze:
```

```
false
krok = 1
c[1]='A'
```

```
nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 2. Vytvoří se třetí instance rekurze:
```

```
false
```

```
krok = 2
c[2]='A'
nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:
```

```
true
výstup BAA
return – návrat o instanci zpět
```

```
false
krok = 2
c[2]='B'
nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:
```

```
true
výstup BAB
```

```

        return – návrat o instanci zpět
false
krok = 2
c[2]='C'
nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:
    true
    výstup BAC
    return – návrat o instanci zpět
funkce je u konce, proto návrat o instanci zpět
false
krok = 1
c[1]='B'
nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 2. Vytvoří se třetí instance rekurze:
false
    krok = 2
    c[2]='A'
    nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:
        true
        výstup BBA
        return – návrat o instanci zpět
false
krok = 2
c[2]='B'
nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:
    true
    výstup BBB
    return – návrat o instanci zpět
false
krok = 2
c[2]='C'
nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:
    true
    výstup BBC
    return – návrat o instanci zpět
funkce je u konce, proto návrat o instanci zpět
false
krok = 1
c[1]='C'
nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 2. Vytvoří se třetí instance rekurze:

```

false

krok = 2

c[2]='A'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:

true

výstup **BCA**

return – návrat o instanci zpět

false

krok = 2

c[2]='B'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:

true

výstup **BCB**

return – návrat o instanci zpět

false

krok = 2

c[2]='C'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:

true

výstup **BCC**

return – návrat o instanci zpět

funkce je u konce, proto návrat o instanci zpět

funkce je u konce, proto návrat o instanci zpět

krok=0

c[0]='C'

nové spuštění funkce Možnosti. Parametry jsou adresa pole c a krok +1 (číslo – hodnota 1). Vytvoří se druhá instance rekurze:

false

krok = 1

c[1]='A'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 2. Vytvoří se třetí instance rekurze:

false

krok = 2

c[2]='A'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:

true

výstup **CAA**

return – návrat o instanci zpět

false

krok = 2

c[2]='B'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:

true

výstup **CAB**

return – návrat o instanci zpět

false

krok = 2

c[2]='C'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:

true

výstup **CAC**

return – návrat o instanci zpět

funkce je u konce, proto návrat o instanci zpět

false

krok = 1

c[1]='B'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 2. Vytvoří se třetí instance rekurze:

false

krok = 2

c[2]='A'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:

true

výstup **CBA**

return – návrat o instanci zpět

false

krok = 2

c[2]='B'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:

true

výstup **CBB**

return – návrat o instanci zpět

false

krok = 2

c[2]='C'

nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:

true

výstup **CBC**

return – návrat o instanci zpět

funkce je u konce, proto návrat o instanci zpět

```
false
krok = 1
c[1]='C'
nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 2. Vytvoří se třetí instance rekurze:
false
    krok = 2
    c[2]='A'
    nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:
        true
        výstup CCA
        return – návrat o instanci zpět
    false
    krok = 2
    c[2]='B'
    nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:
        true
        výstup CCB
        return – návrat o instanci zpět
    false
    krok = 2
    c[2]='C'
    nové spuštění funkce Možnosti(c, krok+1), druhý parametr je hodnota 3. Vytvoří se třetí instance rekurze:
        true
        výstup CCC
        return – návrat o instanci zpět
    funkce je u konce, proto návrat o instanci zpět
funkce je u konce, proto návrat o instanci zpět
návrat do mainu
konec programu
```

Příklad:

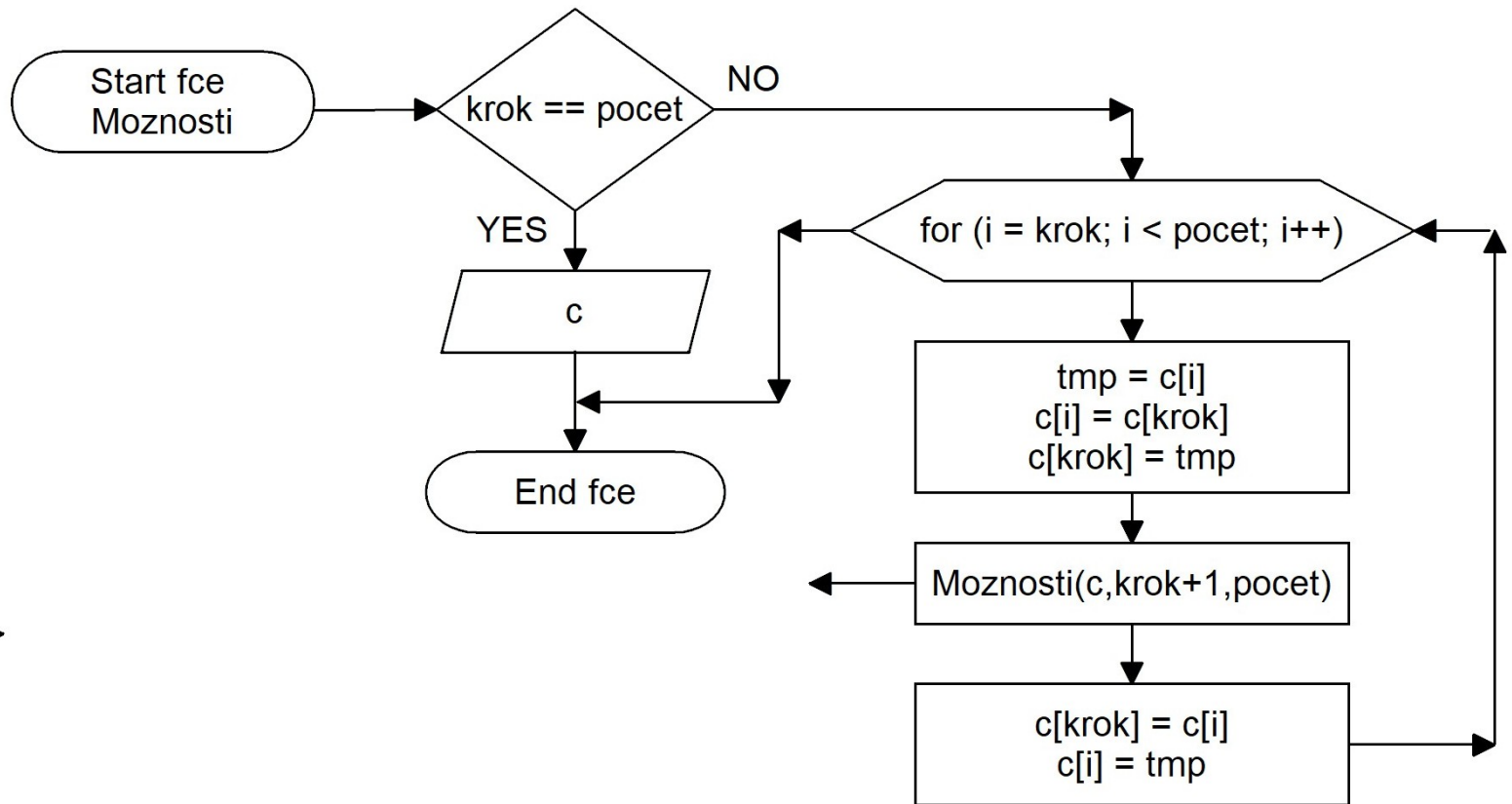
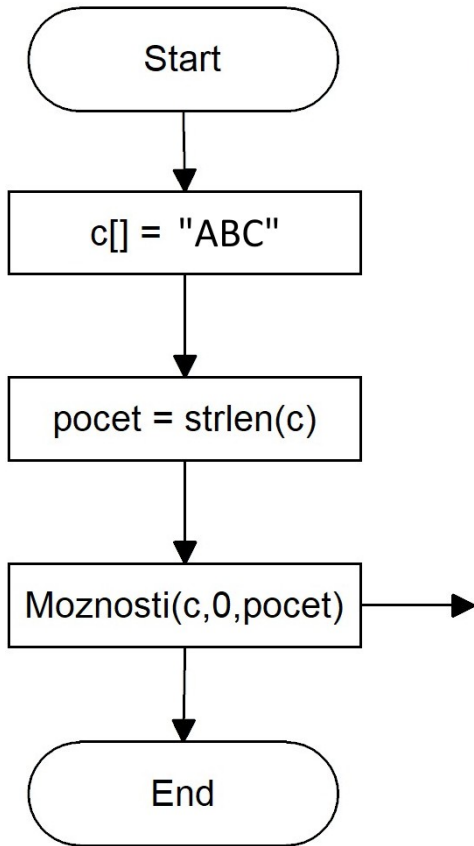
Navrhněte program, který vytvoří všechny možné permutace tří písmen A, B a C. Použijte rekurzi.

Ukázka výstupu:

```
ABC
ACB
BAC
BCA
CBA
CAB
```

Permutace = Variace bez opakování: $V_{\text{bez opak.}}(n,k)$, (kde $n=k$) = $\frac{n!}{(n-k)!} = n!$ v našem případě to je $3! / 0! = 6$ možností

Vývojový diagram:

Kód programu:

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

void Moznosti(char * c, int krok, int pocet)
{
    if (krok == pocet)
    {
        printf("%s\n", c);
        return;
    }
    int i;
    char tmp;
    for (i = krok; i < pocet; i++)
    {
        tmp = c[i];
        c[i] = c[krok];
        c[krok] = tmp;
        Moznosti(c, krok + 1, pocet);
        c[krok] = c[i];
        c[i] = tmp;
    }
}

int main (void)
{
    char c[] = "ABC";
    int pocet = strlen(c);
    Moznosti(c, 0, pocet);
    return 0;
}
```


Vysvětlení algoritmu:

Pro všechny instance je společná proměnná *c*. Ta má hodnotu adresy v operační paměti, kde je uloženo pole charů – 4 prvky, poslední obsahuje '\0', tedy symbol pro označení konce řetězce. Každá instance má lokální proměnnou – *krok*, která se mění, druhá proměnná počet zůstává konstantní. Hodnota proměnné *krok* určuje adresu buňky – index v poli charů *c*.

Hodnoty proměnných *i*, *krok* a pole znaků *c* v průběhu chodu programu:

```
void Moznosti(char * c, int krok, int pocet)
{
    if (krok == pocet)
    {
        printf(" %s\n", c);
        return;
    }
    int i;
    char tmp;
    for (i = krok; i < pocet; i++)
    {
        tmp = c[i];
        c[i] = c[krok];
        c[krok] = tmp;
        printf(" pred rekurzivnim startem funkce: i= %d,krok = %d, %s\n",i,krok,c);
        Moznosti(c, krok + 1, pocet);
        c[krok] = c[i];
        c[i] = tmp;
        printf(" po navratu z funkce: i= %d,krok = %d, %s\n",i,krok,c);
    }
}
```

```
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 0,krok = 0, ABC
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 1,krok = 1, ABC
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 2,krok = 2, ABC
ABC
po navratu z funkcije: i= 2,krok = 2, ABC
po navratu z funkcije: i= 1,krok = 1, ABC
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 2,krok = 1, ACB
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 2,krok = 2, ACB
ACB
po navratu z funkcije: i= 2,krok = 2, ACB
po navratu z funkcije: i= 2,krok = 1, ABC
po navratu z funkcije: i= 0,krok = 0, ABC
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 1,krok = 0, BAC
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 1,krok = 1, BAC
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 2,krok = 2, BAC
BAC
po navratu z funkcije: i= 2,krok = 2, BAC
po navratu z funkcije: i= 1,krok = 1, BAC
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 2,krok = 1, BCA
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 2,krok = 2, BCA
BCA
po navratu z funkcije: i= 2,krok = 2, BCA
po navratu z funkcije: i= 2,krok = 1, BAC
po navratu z funkcije: i= 1,krok = 0, ABC
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 2,krok = 0, CBA
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 1,krok = 1, CBA
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 2,krok = 2, CBA
CBA
po navratu z funkcije: i= 2,krok = 2, CBA
po navratu z funkcije: i= 1,krok = 1, CBA
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 2,krok = 1, CAB
pred rekurzivnim startem funkcije: i= 2,krok = 2, CAB
CAB
po navratu z funkcije: i= 2,krok = 2, CAB
po navratu z funkcije: i= 2,krok = 1, CBA
po navratu z funkcije: i= 2,krok = 0, ABC
```